

WOJEWODA MAZOWIECKI
Nr LEX- I.4131.66.2014. MPZ

Warszawa, 4 czerwca 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645 i poz.1318 oraz z 2014 r. poz. 379)

stwierdzam nieważność

ust. 10 lit. a, c, d, e, f, g, h, n, ,p Załącznika Nr 1 do uchwały Nr 498/XLI/2014 Rady Miasta Ciechanów z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie przyjęcia regulaminu korzystania z obiektów sportowych Gminy Miejskiej Ciechanów.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 kwietnia 2014 r. Rada Miasta Ciechanów podjęła uchwałę, w której przyjęła regulamin korzystania z obiektów sportowych Gminy Miejskiej Ciechanów.

Jako podstawę prawną do podjęcia uchwały Rada Miasta wskazała art. 40 ust. 2 pkt 4 oraz art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Cytowane przepisy ustawy o samorządzie gminnym nadają radzie gminy kompetencje do wydawania w formie uchwał, aktów prawa miejscowego w zakresie m.in. zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Zdaniem organu nadzoru Rada Miasta, wprowadzając w ust. 10 załącznika do uchwały szereg zakazów, przekroczyła delegacje zawartą w cytowanych wyżej przepisach. Wprowadzanie zakazów określonych zachowań zdaniem organu nadzoru nie mieści się w pojęciu *określenia zasad i trybu korzystania z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej*. Wszystkie zakwestionowane zakazy zostały uregulowane przepisami ustawowymi, a uchwała, jako akt prawa miejscowego, może być podjęta tylko w zakresie w jakim przewiduje to ustawa. Tymczasem kwestionowane przepisy stanowią albo powtórzenie zapisów ustaw albo ich modyfikację.

Uchwała podjęta na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. stanowi emanację uprawnień właścicielskich gminy w stosunku do obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Tym samym wprowadzone zasady, na jakich możliwe będzie korzystanie z nich, mają urzeczywistniać wizję właściciela danego obiektu czy urzędnienia co do tego, w jaki sposób ma być ono wykorzystywane, czemu służyć. Użyte w art. 40 ust 2 pkt 4 u.s.g. pojęcie "zasady i tryb korzystania" zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, reguł zachowania się. Należy więc przyjąć, że nie może powtarzać przepisów karnych znajdujących się w innych ustawach, tu głównie w ustawie kodeks wykroczeń.

Zdaniem organu nadzoru, powtarzanie lub modyfikacja regulacji ustawowych przez przepisy gminne jest niedopuszczalna, gdyż godzi w zasadę legislacji i może mieć charakter dezinformujący. Zgodnie bowiem z § 137 załącznika do rozporządzenia prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U Nr 100, poz. 908), w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń oraz nie zamieszcza się przepisów karnych oraz

przepisów odsyłających do przepisów karnych (§ 117 załącznika do rozporządzenia). „Uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy". (Wyrok NSA z 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17)

Kwestionowane przez organ nadzoru przepisy załącznika do uchwały stanowią powtórzenie lub modyfikację zakazów uregulowanych w innych ustawach w szczególności:

Przepis ust. 10 lit. a stanowi o zakazie „*wnoszenia wszelkich materiałów pirotechnicznych, a ponadto: alkoholu i środków odurzających, broni, niebezpiecznych narzędzi, butelek i opakowań szklanych lub innych przedmiotów zagrażających bezpieczeństwu innych uczestników zawodów lub imprezy*” Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2013 r., poz.611 z późn. zm.) zabrania się wnoszenia na imprezę masową i posiadania przez osoby w niej uczestniczące broni lub innych niebezpiecznych przedmiotów, materiałów wybuchowych, wyrobów pirotechnicznych, materiałów pożarowo niebezpiecznych, napojów alkoholowych, środków odurzających lub substancji psychotropowych, z zastrzeżeniem art. 8a, który zezwala, pod pewnymi warunkami, na sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych zawierających nie więcej niż 3,5% alkoholu. W szczególności sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych mogą odbywać się wyłącznie w miejscach do tego wyznaczonych, mogą być prowadzone wyłącznie przez podmioty posiadające stosowne zezwolenie, nie mogą być sprzedawane w twardych opakowaniach, w szczególności wykonanych ze szkła, metalu lub tworzyw sztucznych, które wykorzystane niezgodnie z ich przeznaczeniem mogą stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego.

Zdaniem organu nadzoru zapis ten, w zakresie w jakim dotyczy imprez masowych, wkracza w materie uregulowane w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych. Zgodnie z przepisem art. 59 ustawy penalizowane jest wnoszenie i posiadanie na imprezie masowej broni w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576), wyrobów pirotechnicznych, materiałów pożarowo niebezpiecznych lub innych niebezpiecznych przedmiotów lub materiałów wybuchowych.

W **lit. c** cytowanego przepisu rada wprowadziła zakaz zaśmiecania i zanieczyszczania terenu obiektu i jego okolic, co stanowi powtórzenie art. 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (dz.U. z 2013 r., poz. 482 późn. zm.), zgodnie z którym zanieczyszczanie lub zaśmiecanie miejsca dostępnego dla publiczności, a w szczególności drogi, ulicy, placu, ogrodu, trawnika lub zieleńca stanowi wykroczenie.

Wykroczenie polegające na zakłócaniu porządku uregulowane w przepisie art. 51 Kodeksu wykroczeń rada zbędnie umieściła w **ust. 10 lit. d** załącznika do uchwały. Odnosnie imprez masowych kwestia ta została uregulowana w przepisie art. 8 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, zgodnie z którym osoby uczestniczące w imprezie masowej są obowiązane zachowywać się w sposób niezagrażający bezpieczeństwu innych osób, a w szczególności przestrzegać postanowień regulaminu obiektu (terenu) i regulaminu imprezy masowej.

W **ust. 10 lit. e** znalazł się zakaz „spożywania alkoholu i środków odurzających oraz przebywania w stanie nietrzeźwym lub po spożyciu środka odurzającego.” Zakaz spożywania napojów alkoholowych został szczegółowo uregulowany w przepisie art. 14 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2012 r., poz. 1356 z późn. zm.). Nadto penalizowane jest, zgodnie z przepisem art. 43¹ cytowanej ustawy, spożywanie napojów alkoholowych wbrew zakazom określonym w art. 14 ust. 1 i 2a-6 ustawy albo nabywanie lub spożywanie napojów alkoholowych w miejscach nielegalnej sprzedaży, albo spożywanie napojów alkoholowych przyniesionych przez siebie lub inną osobę w miejscach wyznaczonych do ich sprzedaży lub podawania.

W **ust. 10 lit. f** zabroniono niszczenia ławek, ogrodzenia oraz innych rzeczy składających się na wyposażenie obiektów oraz roślinności na terenie obiektu i jego okolicach. Kwestie związane z utrudnianiem lub uniemożliwianiem korzystania z urządzeń przeznaczonych do użytku publicznego, a także z niszczeniem lub uszkodzeniem roślinności na terenach przeznaczonych do użytku publicznego zostały uregulowane w przepisach art. 143 i 144 Kodeksu wykroczeń. Zachowania te w zależności od wysokości poniesionej przez właściciela szkody mogą również stanowić wykroczenie z art. 124 Kodeksu wykroczeń (*kto cudzą rzecz umyślnie niszczy uszkodza lub czyni niezdatną do użytku jeżeli szkoda nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia*) lub przestępstwo z art. 288 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.).

W **ust. 10 lit. g** znalazł się zakaz wzniecenia ognia uregulowany już w przepisie art. 82 § 5 Kodeksu wykroczeń oraz używania rac i innych materiałów pirotechnicznych, które należy uznać za zakłócanie porządku uregulowane w art. 51 Kodeksu wykroczeń.

W **ust. 10 lit. h** mowa jest o załatwianiu potrzeb fizjologicznych poza miejscami do tego przeznaczonym, które można zakwalifikować jako nieobyczajny wybryk z art. 140 Kodeksu wykroczeń.

Rada zabroniła również w **ust. 10 lit. n** Załącznika do uchwały używania wulgarnych lub obraźliwych słów oraz zachowań obrażających lub naruszających godność osobistą, tymczasem zakaz używania nieprzyzwoitych słów wynika z przepisu art. 141 Kodeksu wykroczeń.

Uregulowany przez radę w przepisie **ust. 10 lit. p** zakaz „*umieszczania na budynkach, urządzeniach, drogach lub ogrodzeniach napisów, plakatów, reklam lub ogłoszeń bez zgody zarządcy*” został uregulowany w przepisie art. 63a Kodeksu wykroczeń.

Biorąc pod uwagę powyższe, ze względu na brak podstaw prawnych do wprowadzania uregulowań, które w swej treści powtarzają lub zmieniają normy ustawowe, należało stwierdzić nieważność *ust. 10 lit. a, c, d, e, f, g, h, n, p* Załącznika Nr 1 do uchwały.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, części objętej rozstrzygnięciem, z mocy prawa, z dniem jego doręczenia

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Miastu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski

